

ሮም ራእይን ታቆማለች - ቁጥር 10

የመጨረሻው ታላቅ ግጭት፡ በአድቪንቲስት ትንቢት ውስጥ የሮም ምሳሌነት እና የምሕረት ዘመን መዘጋት

Jeff Pippenger
2024-08-17

በአድቪንቲስትም ታሪክ ውስጥ የሮም ምልክት ጉዳይ ሆኖ የተነሱ ክርክሮች ያሉባቸውን ስድስት ታሪካዊ መስመሮች እንመለከታለን። “እዚህ ጥቂት” እና “እዚያ ጥቂት” ከሚለው “መስመር በመስመር” የሆነውን የኋለኛው ዝናብ ስነ-ዘዴ እንጠቀማለን። ከሁሉ በፊት በሮም ምልክት ላይ የተነሳው የመጀመሪያው ክርክር የአሁኑን ክርክር እንደሚያመለክት ለይተን ጀመርን፤ ስለዚህም አሁን የምንገኘው የምህረት ዘመን ከመዘጋቱ በፊት ባለው የመጨረሻ ክርክር ውስጥ መሆናችንን ያጠናክራል።

የሮም ምልክትን ስለሚመለከት ይህ የመጨረሻው ክርክር ያለው ከባድነት በዳንኤል አሥራ አንድ ቁጥር 10-16 ውስጥ ደግሞ ተወክሏል፤ እነዚህም የዳንኤል አሥራ አንድ ቁጥር 40 ስውር ታሪክን ይወክላሉ። የቁጥር 40 ታሪክ የትንቢት ተማሪውን በቁጥር 10 እንደተወከለው ወደ 1989 እና ወደ ሶቪየት ሕብረት መፍረስ ያመጣል። ቀጣዩ ቁጥር፡ ማለትም ቁጥር 41፤ በአሜሪካ የሚመጣውን የእሁድ ሕግ የሚለይ ሲሆን፤ በቁጥር 16 ተወክሏል። መነሳሳት የታተመው “ከመጨረሻዎቹ ዘመናት ጋር የተያያዘው የዳንኤል መጽሐፍ ክፍል” እንደነበረ ገልጿል።

ከ1989 እስከ የእሁድ ሕግ ድረስ ያለው ጊዜ የመጨረሻዎቹ ቀኖች የታተመው ክፍል ሲሆን፤ ይህም በቁጥር አሥር እስከ አሥራ ስድስት ድረስ በምሳሌነት ተወክሏል። ስለዚህ ለሰባተኛው ቀን አድቪንቲስቶች ወደ የምሕረት ዘመን መዘጋት የሚመራው የእውቀት መጨመር ነው፤ ምክንያቱም በአሜሪካ ውስጥ የአድቪንቲስትም የምሕረት ዘመን በእሁድ ሕግ ላይ ያበቃል። በቁጥር አሥር እስከ አሥራ ስድስት ውስጥ ቁጥር አሥራ አራትን እናገኛለን፤ እርሱም ራእይን የሚያቆሙት የእግዚአብሔር ሕዝብ “ዘራፊዎች” መሆናቸውን ይለያል።

ስለዚህ፡ በ1843 የአቅኚዎች ሰንጠረዥ ላይ የተወከለው የሚለርአውያን ክርክር በአድቪንቲስትም ታሪክ ውስጥ የሮም የመጀመሪያው ክርክር ነው። ያው ተመሳሳይ ክርክር እንደገና መምጣቱ፤ ለማየት የሚፈልግን ሁሉ ኢየሱስ፤ አልፋና አሜጋ እንደሆነ፤ መጨረሻውን ሁልጊዜ በመጀመሪያው እንደሚያሳይ ያስገነዝባል። አሁን ያለው ክርክር ጥበባችንንና ሰነድቹን ድንግልናዎች የሚለይ የመጨረሻው ክርክር ነው።

የተቀደሰ ትንቢታዊ ሎጂክ እንደሚያስተምር፤ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የሚሆኑት በቅርቡ ከሚመጣው የእሁድ ሕግ ጋር የተያያዘው የምሕረት ዘመናቸው ከመዘጋቱ በፊት ወደ ፍጹም አንድነት ይመጣሉ። የሚልክያስ የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ የማጥራት እሳት አሁን ሌዋውያንን እንደ ወርቅና ብር እያነጻቸው ነው። የትቢያ መጥረጊያው ሰው አሁን በእውነት ቃላት ወለሉን እያነጻ ነው።

“የእርሱ መውቂያ በእጁ ነው፡ አውድማውንም ፈጽሞ ያጠራል፡ ስንዴውንም ወደ ጎተራው ይሰበስባል።” ማቴዎስ 3፡12። ይህ ከማጥራት ጊዜያት አንዱ ነበር። በእውነት ቃላት እሸቱ ከስንዴው ይለየው ነበር። ተግሣጽን ለመቀበል እጅግ ከንቱና በራሳቸው ጽድቅ የተሞሉ ስለነበሩ፤ የትሕትናንም ሕይወት ለመቀበል ዓለምን እጅግ ወዳጆች ስለነበሩ፤ ብዙዎች ከኢየሱስ ተመለሱ። ብዙዎች ዛሬም እንዲሁ እያደረጉ ናቸው። ነፍሳት ዛሬ በቅፍርናሆም ምክራብ ውስጥ እንደነበሩት ደቀ መዛሙርት ይፈተናሉ። እውነት ወደ ልብ ሲደርስ፤ ሕይወታቸው ከእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር የማይስማማ እንደሆነ ያያሉ። በራሳቸው ውስጥ ፍጹም ለውጥ እንዳስፈለገ ያያሉ፤ ነገር ግን ራስን የሚክድ ይህን ሥራ

ለመሸከም ፈቃደኞች አይደሉም። ስለዚህ ኃጢአታቸው በሚገለጥበት ጊዜ ይቆጣሉ። 'ይህ ንግግር ከባድ ነው፤ ማንስ ሊሰማው ይችላል?' እያሉ በማጉረምረም ደቀ መዛሙርቱ ኢየሱስን እንደተዉት እነርሱም ተሰናክለው ይሄዳሉ።" The Desire of Ages, 392.

የመጀመሪያዎቹ አሥራ ስድስት ቁጥሮች የዳንኤል የመጨረሻ ትንቢት መጀመሪያ መሆናቸው፣ እነዚህም ቁጥሮች ከምዕራፍ የመጨረሻ ስድስት ቁጥሮች ጋር መስማማታቸው፣ አልፋና ኦሜጋ አሁን በመከናወን ላይ ያለውን በዳንኤል በአሥራ ሁለተኛው ምዕራፍ የተወከለውን የጥበባኞችና የክፍዎች የመጨረሻ ለየት ለማከናወን በመጀመሪያው ያሉትን ቁጥሮች እየተጠቀመ መሆኑን ያመለክታል።

የዚህ ክርክር ከባድነት ሶስተኛ ምስክር የሚሆነው፣ መንፈሳዊ መነሣሣት በእህት ዋይት ጽሑፎች አማካይነት በቁጥር አሥራ አራት ውስጥ የቀረበውን የሮምን ክርክር የሚወክል የ1843 የአቅኚዎች ሰንጠረዥ በግልጽ ሁኔታ መደገፍ ነው። የመጀመሪያው ክርክር የመጨረሻውን ክርክር ይወክላል፤ እናም በቁጥር አሥራ አራት ያለውን "የሕዝብህ ዘራፊዎች" በተመለከተ የሚለራውያን ግንዛቤ በመንፈሳዊ መነሣሣት መደገፍ፣ ያ መሠረታዊ እውነት ከተጣለ በአንድ ጊዜ የትንቢት መንፈስ ሥልጣን መጣል ማለት መሆኑን ያመለክታል። ይህ ክርክር የምሕረት ጊዜ ከመዘጋቱ በፊት በቅርብ ጊዜ እንደሚከሰት ከሚያጎሉት ከቀደሙት ሁለት ምስክሮች ጋር በመስማማት፣ የመጨረሻው ወይም የፍጻሜው ማታለያ ለእነዚያ የትንቢት መንፈስን እንደሚያጸኑ ለሚናገሩ ሰዎች፣ የትንቢት መንፈስን መጣል መሆኑ የተረጋገጠ ነው።

"ሰይጣን ሐሰተኛውን ነገር ያለማቋረጥ ይገፋፋል—ከእውነት ለማራቅ። የሰይጣን እጅግ የመጨረሻው ማታለያ የእግዚአብሔር መንፈስ ምስክርነትን ከንቱ ማድረግ ይሆናል። 'ራእይ በሌለበት ሕዝቡ ይጠፋል' (ምሳሌ 29:18)። ሰይጣን በብልሃት፣ በተለያዩ መንገዶችና በተለያዩ መሣሪያዎች አማካኝነት፣ በእውነተኛው ምስክርነት ላይ ያላቸውን የእግዚአብሔር የቀሩት ሕዝብ እምነት ለማናወጥ ይሠራል።"

"በምስክሮቹ ላይ ሰይጣናዊ የሆነ ጥላቻ ይነሣል። የሰይጣን ሥራ የቤተ ክርስቲያናትን በእነርሱ ላይ እምነት ማናወጥ ይሆናል፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር መንፈስ ማስጠንቀቂያዎችና ተግሣጾችና ምክሮች ቢሰሙ፣ ሰይጣን ማታለያዎቹን ለማስገባትና ነፍሳትን በማሳሳቱ ለማሰር እንዲህ ያለ ግልጽ መንገድ ሊኖረው አይችልም።" Selected Messages, መጽሐፍ 1, 48.

በኤለን ዋይት ጽሑፎች አማካኝነት የተገለጠውን "የእግዚአብሔር መንፈስ ምስክርነት" ሥልጣን ከንቱ ማድረግ ወይም መጣል የ"ሰይጣን እጅግ የመጨረሻ ማታለያ" ነው። እህት ዋይት "1843 ሰንጠረዥ በጌታ እጅ እንደ ተመራ ተገልጦልኛል፣ እናም ሊለወጥ አይገባውም" ብላ ጻፈች። ከዚህ በፊት ያለው ክፍል የትንቢት መንፈስን ሥልጣን መጣል ከመጨረሻዎቹ ቀኖች ራእይ ጋር በቀጥታ ያያይዛል፤ ምክንያቱም ነቢያት ሁሉ ስለ መጨረሻዎቹ ቀኖች በእጅጉ በቀጥታ ይናገራሉ። ስለዚህ ዳንኤል በቁጥር አሥራ አራት "ዘራፊዎች" ራእይን እንደሚያቆሙ ሲናገር፣ ይህ በምሳሌ 29:18 ያለው የሰሎሞን ራእይ ነው፤ እርሱም ራእይ የሌላቸው ሰዎች "ይጠፋሉ" ይላል፣ እና "ይጠፋሉ" የሚለው ቃል "ዕራቁት መደረግ" ማለት ነው።

ስለዚህ "ይጠፋል" የሚለው፣ በመጨረሻዎቹ ዘመናት የትንቢትን መንፈስ እንደሚጠብቁ የሚናገሩ ነገር ግን በዚያ የተወከለውን ሥልጣን የሚክዱ ሰዎች ራቁታቸውን እንዲሆኑና እንዲጠፉ መለየቱ ነው፤ ይህም "ድሆችና ምስኪኖችና ድሀዎችና ዕውሮችና ራቁቶች" የሆኑት ሎዶቅያውያን መግለጫ ነው። "እንድትለብስ፡ የራቁትነትህም ነውር እንዳይገለጥ፡ ነጭ ልብስ" እንዲገዙ ምክር ተሰጥቷቸዋል። ምክሩን ካልተቀበሉ ከጌታ አፍ ይተፋሉ።

ስለዚህ፣ ይህ ዕርቃንነት የምሕረት ዘመን ከመዘጋቱ ጥቂት በፊት እንደሚገለጥ የሚያረጋግጥ ሌላ ምስክር እናገኛለን። በቅርቡ በሚመጣው የእሑድ ሕግ ጊዜ፣ እነዚያ ዕርቃናቸውን የሆኑ ነፍሳት፣ በዳንኤል አሥራ አንድ ቁጥር አርባ አንድ እንደ ተወከሉት ሲወድቁ፣ የአውሬውን ምልክት ይቀበላሉ። የሚወድቁበትም ምክንያት፣ የአድቤንቲዝምን መሠረቶች የሚወክለውን የ1843 የአቅኚዎች ሰሌዳ የሚያጸናውን የትንቢት

መንፈስ ሥልጣን ስለ ጣሉት ነው፤ ይህም በቁጥር አሥራ አራት “የሕዝብህ ዘራፊዎች” ተብሎ የተገለጹት ኃይል ሮም መሆኑን በመለየት ራእዩን የሚያቆም “ቁልፍ” ያካትታል።

“አንድ ነገር የተረጋገጠ ነው፤ በሰይጣን ዓርማ ሥር አቋማቸውን የሚያደርጉ እነዚያ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲስቶች፣ በእግዚአብሔር መንፈስ ምስክርነቶች ውስጥ በተካተቱት ማስጠንቀቂያዎችና ተግሣጾች ላይ ያላቸውን እምነት መጀመሪያ ይተዋሉ።”

ወደ የበለጠ መቀደስና ወደ የበለጠ ቅዱስ አገልግሎት የሚጠራው ጥሪ እየቀረበ ነው፤ እናም መቀረቡን ይቀጥላል። አሁን የሰይጣንን ጥቆማዎች የሚናገሩ አንዳንዶች ወደ ልባቸው ይመለሳሉ። በአስፈላጊ የአደራ ስፍራዎች ያሉ እና ለዚህ ዘመን የሆነውን እውነት የማይረዱ አሉ። መልእክቱ ለእነርሱ ሊሰጥ ይገባል። ቢቀበሉት፣ ክርስቶስ ይቀበላቸዋል፤ እናም ከእርሱ ጋር አብረው የሚሠሩ አድርጎ ያደርጋቸዋል። ነገር ግን መልእክቱን ለመስማት ቢእምቢ ይሉ፣ ከጨለማው አለቃ ጥቁር ሰንደቅ በታች አቋማቸውን ይወስዳሉ።

“ለዚህ ዘመን ያለው ክቡር እውነት ለሰዎች አእምሮ ይበልጥና ይበልጥ በግልጽነት እየተከፈተ እንደሚሄድ እንድናገር ተማርኩ። በልዩ ሁኔታ ወንዶችና ሴቶች የክርስቶስን ሥጋ ሊበሉና ደሙንም ሊጠጡ ይገባቸዋል። የማስተዋል እድገት ይኖራል፤ ምክንያቱም እውነት ዘወትር ለመስፋፋት ብቁ ናትና። የእውነት መለኮታዊ ጀማሪ እርሱን ለማወቅ የሚቀጥሉትን ሰዎች ወደ እጅግ የቀረበና ይበልጥ የቀረበ ጎብረት ይገባል። የእግዚአብሔር ሕዝብ ቃሉን እንደ ሰማያዊ እንጀራ ሲቀበሉ፣ መውጣቱ እንደ ንጋት የተዘጋጀ እንደሆነ ያውቃሉ። ሰውነት ምግብ በመብላት አካላዊ ኃይል እንደሚቀበል፣ እንዲሁ እነርሱ መንፈሳዊ ኃይልን ይቀበላሉ።” Spalding and Magan, 305, 306.

በባለፈው ጽሑፋችን ውስጥ የ1863 ዓመፅ አርበኛ ዑርያ ስሚዝ እንደነበረ ለይተን አስመልክተናል፤ ምክንያቱም ሐሰተኛውን የ1863 ሰንጠረዥ ያስገባው እርሱ ነበርና። በ1863 ያዘጋጀው ሰንጠረዥ የላኦዲቅያ አድቪንቲዝም ትንቢታዊ መልእክት ውስጥ የሌዋውያን ሃያ ስድስት ያሉትን “ሰባት ዘመናት” አስወግዶ ነበር፤ በዚህም የመሠረቶቹ ቀስ በቀስ መፈራረስ መጀመሪያ ምልክት ሆኖ ቆመ፤ እንዲሁም በአሸዋ ላይ የተገነባው የሐሰተኛው የላኦዲቅያ አድቪንቲስት መሠረት ግንባታ መጀመሪያ ደግሞ ሆነ። ከዚያ በኋላ በአድቪንቲስት ታሪክ ውስጥ ስለ ሰሜኑ ንጉሥ ያቀረበው የግል ትርጓሜ፣ ሰዎች ከቤተ ክርስቲያን ሲሸሹ የትንቢታዊ አብነቱን ፍሬ አፈራ።

ከሐሰተኛ ነቢያት ተጠንቀቁ፤ በግ ልብስ ለብሰው ወደ እናንተ ይመጣሉና፣ በውስጣቸው ግን ነጣቂ ተኩላዎች ናቸው። በፍሬያቸው ታውቋቸዋለችሁ። ሰዎች ከእሾህ ወይን ይሰበስባሉን? ወይስ ከአሜክላ በለስ? እንዲሁም መልካም ዛፍ ሁሉ መልካም ፍሬ ያፈራል፤ የበሰበሰ ዛፍ ግን ክፉ ፍሬ ያፈራል። መልካም ዛፍ ክፉ ፍሬ ሊያፈራ አይችልም፣ የበሰበሰ ዛፍም መልካም ፍሬ ሊያፈራ አይችልም። መልካም ፍሬ የማያፈራ ዛፍ ሁሉ ይቆረጣል ወደ እሳትም ይጣላል። እንግዲህ በፍሬያቸው ታውቋቸዋለችሁ። የሰማይን መንግሥት የሚገባ ሁሉ፣ “ጌታ ሆይ፣ ጌታ ሆይ” የሚለኝ አይደለም፤ ነገር ግን በሰማይ ያለውን የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ ነው። በዚያ ቀን ብዙዎች፣ “ጌታ ሆይ፣ ጌታ ሆይ፣ በስምህ ትንቢት አልተናገርንምን? በስምህስ አጋንንትን አላወጣንምን? በስምህስ ብዙ ኃይላን ሥራዎች አላደረግንምን?” ይሉኛል። በዚያን ጊዜም፣ “እኔ ከቶ አላወቅኋችሁም፤ እናንተ ዓመፅን የምትሠሩ፣ ከእኔ ራቁ” ብዬ እነግራቸዋለሁ። እንግዲህ እነዚህን ቃሎች የሚሰማና የሚያደርጋቸው ሁሉ፣ ቤቱን በዓለት ላይ ከሠራ ብልህ ሰው ጋር ይመሰላል፤ ዝናቡም ወረደ፣ ጎርፍም መጣ፣ ነፋሳትም ነፈሱ፣ በዚያም ቤት ላይ ተጣሉ፤ በዓለት ላይ ተመሥርቶ ነበርና አልወደቀም። እነዚህንም ቃሎች የሚሰማና የማያደርጋቸው ሁሉ፣ ቤቱን በአሸዋ ላይ ከሠራ ሰንፍ ሰው ጋር ይመሰላል፤ ዝናቡም ወረደ፣ ጎርፍም መጣ፣ ነፋሳትም ነፈሱ፣ በዚያም ቤት ላይ ተጣሉ፤ ወደቀም፣ ውድቀቱም ታላቅ ነበር። ማቴዎስ 7፡15-27።

የላኦዲቅያ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲዥም መሪነት በ1989 ተሻግሮ ተወጠ፤ ይህም ልክ በክርስቶስ ልደት ጊዜ የአይሁድ ቤተ ክርስቲያን መሪነት እንደ ተሻገረ እንደሆነ እርግጥ ነው።

“ሰዎች ይህን አያውቁትም፤ ነገር ግን ይህ ምሥራች ሰማይን በደስታ ይሞላል። ከዚያ የሚበልጥና የሚበልጥ ርኅራኄ ባለው ፍላጎት የቅዱሳን ፍጥረታት ከብርሃን ዓለም ወደ ምድር ይሰባሉ። በእርሱ መገኘት የተነሣ ምድር ሁሉ ይበራል። ከቤተ ልሔም ከረብቶች በላይ ቁጥር የሌለው የመላእክት ሠራዊት ተሰብስቦአል። የደስታውን ዜና ለዓለም ለማወጅ ምልክቱን ይጠባበቃሉ። በእስራኤል ያሉ መሪዎች ለአደራቸው ታማኝ በሆኑ ኖሮ፣ የኢየሱስን ልደት በማብሰር ደስታውን ሊካፈሉ ይችሉ ነበር። አሁን ግን ተዘልለዋል።”

“እግዚአብሔር እንዲህ ይናገራል፡- ‘በተጠማው ላይ ውኃን አፈስሳለሁ፤ በደረቅም ምድር ላይ ጎርፍን አወርዳለሁ።’ ‘ለቅን ሰዎች ብርሃን በጨለማ ይወጣላቸዋል።’ ኢሳይያስ 44፡3፤ መዝሙር 112፡4። ብርሃንን ለሚፈልጉ፣ በደስታም ለሚቀበሉት፣ ከእግዚአብሔር ዙፋን የሚወጡ ደማቅ ጨረሮች ያበራሉባቸዋል።” የዘመናት ምቹት፡ 47።

በክርስቶስ መስመር ውስጥ የመጨረሻው ዘመን የእርሱ ልደት ነበር፤ በዚያም ጊዜ ያን ትውልድ የሚፈትነው መልእክት ተፈታ። 1989 ከአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መካከል እንዲሆኑ የተጠሩት እጩዎች የመጨረሻው ዘመን ነበር። የኡርያ ስሚዝ ትንቢታዊ አብነት በ1843 ሰንጠረዥ ላይ የተወከሉትን መሠረታዊ እውነቶች አልተቀበለም። እነዚያ እውነቶች “ዓለት” ነበሩ።

“ማስጠንቀቂያው መጥቶአል፤ ከ1842፣ 1843 እና 1844 ጀምሮ መልእክቱ ከመጣ ጊዜ ጀምሮ እየገነባን ያለነውን የእምነት መሠረት የሚያናውጥ ምንም ነገር እንዲገባ መፍቀድ የለበትም። እኔ በዚህ መልእክት ውስጥ ነበርሁ፤ ከዚያም ጀምሮ እግዚአብሔር የሰጠንን ብርሃን ታማኝ ሆኜ በዓለም ፊት ቆሜአለሁ። ቀን በቀን ጌታን በትጉ ጸሎት ስንፈልግ፣ ብርሃንንም ስንሻ እግሮቻችን ተቀምጠውበት ከነበረው መድረክ እግሮቻችንን ለማንሳት አንፈልግም። እግዚአብሔር የሰጠኝን ብርሃን ልተው እንደምችል ታስባላችሁን? እርሱ እንደ ዘላለም ዐለት ሊሆን ይገባል። ከተሰጠኝም ጊዜ ጀምሮ ሁልጊዜ እየመራኝ ነው።” Review and Herald, April 14, 1903.

በሴፕቴምበር 11፣ 2001 ዓ.ም.፣ ሦስተኛውን ወዮ የሚወክሉ የእስልምና ነፋሳት በተፈቱ ጊዜ፣ የኋለኛው ዝናብ መርጨት ጀመረ፤ እንዲሁም የፓትሪዮት ሕግ ከእንግሊዝኛ ሕግ ወደ ሮማዊ ሕግ የተደረገ ሽግግር ሆኖ፣ የጳጳሳዊው ኃይል ጎርፍ መፍሰስ መጀመሩን በትንቢታዊ ሁኔታ አወጀ። ለሎዶቅያዊ አድቪንቲዥም ቤት የመጨረሻው የፈተና ሂደት ተጀመረ፤ “ዝናቡም ወረደ፣ ጎርፉም መጣ፣ ነፋሳትም ነፈሱ፣ በዚያም ቤት ላይ ተመቱ፤ ወደቀችም፤ ውድቀቷም ታላቅ ነበረ።”

መልእክቱ ኃይሉ መልአክ በዚያን ጊዜ ያወጀው መሆኑ፣ አሕዛብ ሁሉ የበቢሎንን ወይን እንደጠጡ ያመለክታል፤ ከ1863 ዓመፅ ጀምሮ በቀስታ ተቀባይነት ሲያገኝ የመጣው የጳጳሳዊት ሮምና የክህደት ፕሮቴስታንቲዥም የሐሰት ዘዴም በበቢሎን ወይን (ትምህርት) ተወክሎ ቀርቧል።

ከዚህም በኋላ ታላቅ ሥልጣን ያለው ሌላ መልአክ ከሰማይ ሲወርድ አየሁ፤ ምድርም በክብሩ በራች። በብርቱ ድምፅም ኃይል ተሞልቶ ጮኸ እንዲህ ሲል፤ ታላቁቱ በቢሎን ወድቃለች፣ ወድቃለች፤ የአጋንንትም መኖሪያ፣ የክፉ መንፈስም ሁሉ ማደሪያ፣ የርኩስና የተጠላ ወፍም ሁሉ ጎጆ ሆናለች። አሕዛብ ሁሉ ከዝሙቷ ቁጣ ወይን ጠጅ ጠጥተዋልና፣ የምድርም ነገሥታት ከእርስዎ ጋር ዝሙት ፈጽመዋል፣ የምድርም ነጋዴዎች ከቅንጦትዎ ብዛት የተነሣ ባለጠጎች ሆነዋል። ራእይ 18፡1-3።

በ2020 ዓ.ም. ጁላይ 18 በደረሰው ተስፋ መቁረጥ፣ ለሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን የፈተናው ሂደት ተጠናቀቀ፤ ከአንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ መካከል ለመሆን እጩዎች የነበሩትን ሰዎች የሚመለከተው የፈተና ሂደትም ተጀመረ። ሚካኤል በ2023 ዓ.ም. ጁላይ እነዚያን እጩዎች ማንቃት

ሲጀምር፣ በአድቪንቲዥም ምሳሌ ዘይት ሆኖ የተወከለው መልእክት እንደገና ተፈታ። ከሴፕቴምበር 11, 2001 በኋላም ሆነ ከጁላይ 2023 በኋላ፣ የዘይቱ መፍሰስ ነበረ፤ እና በጁላይ 2023 የተፈታው መልእክት ሙሉ በሙሉ ሲዳብር፣ በምሳሌው ውስጥ ያለው የእኩል ሌሊት ጩኸት መልእክት ነው።

ይህ በፈተና ዘመን ለጥበበኞችና ለሰነድኛ ደናግል የሚሰጥ መልእክት ሆኖ ይጀምራል፤ ነገር ግን እየበረታ ወደ ታላቁ ጩኸት መልእክት ይድጋል። ያ መልእክት በቅርቡ በሚመጣው የእሱድ ሕግ ጊዜ ይደርሳል፤ ሲደርስም የራዲዎ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ሁለተኛው ድምፅ ለእግዚአብሔር የሆነውን ሌላ መንጋ ከባቢሎን ይጠራዋል።

ከሰማይም ሌላ ድምፅ ሲል ሰማሁ፡- እናንተ ሕዝቤ፣ በኃጢአቷ እንዳትከፈሉ፣ ከመቅሠፍቶቿም እንዳትቀበሉ፣ ከእርስዎ ውጡ። ኃጢአቶቿ እስከ ሰማይ ደርሰዋልና፣ እግዚአብሔርም በደሎቿን አስቦአል። ራእይ 18፣4፣ 5።

የመጀመሪያው ድምፅ በአንቀጽ አንድ እስከ ሦስት የፈተና ዘመን መድረሱን አወጀ፤ ከዚያም የኋለኛው ዝናብ ረጭት ጀመረ። ሁለተኛው ድምፅ የዚያን የፈተና ዘመን መጨረሻ ይለያል፣ እንዲሁም አሁንም በባቢሎን ውስጥ ላለው ለእግዚአብሔር ሌላ መንጋ የፈተና ዘመንን ያውጃል።

“ስለዚህ ዓለምን ለማስጠንቀቅ በሚፈጸመው የመጨረሻ ሥራ ውስጥ ለቤተ ክርስቲያናት ሁለት የተለዩ ጥሪዎች ይደረጋሉ። የሁለተኛው መልእክት መልእክት፣ ‘ታላቁቱ ከተማ ባቢሎን ወድቃለች፣ ወድቃለች፤ ሕዝቦችን ሁሉ ከዝሙቷ ቍጣ ወይን እንዲጠጡ አድርጋለችና’ ይላል። እናም በሦስተኛው መልእክት መልእክት ታላቅ ጩኸት ውስጥ፣ ‘ሕዝቤ ሆይ፣ ከእርሷ ውጡ’ ሲል ከሰማይ የሚናገር ድምፅ ይሰማል።”
Review and Herald, December 6, 1892.

የቅዱስ መንፈስ መፍሰስ በሚፈጸምበት ጊዜ ነው በሁለተኛ ተሰሎንቄ ውስጥ ጳውሎስ የገለጸው ብርቱ ማታለል የሚፈጸመው። በሴፕቴምበር 11, 2001 የተጀመረው የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን ፈተና ይሁን ወይም የጁላይ 18, 2020 ተስፋ መቁረጥን የተለማመዱት ድንግልናዎች ፈተና ይሁን፣ ፈተናው የሚከሰተው በቅዱስ መንፈስ መፍሰስ ወቅት ነው። ያ መፍሰስ የፈተና መልእክትን ይወክላል።

“በምድር ሁሉ ጌታ አጠገብ የቆሙት የተቀቡት፣ ቀድሞ ለሰይጣን እንደ ሸፋኝ ኪሩብ የተሰጠውን ስፍራ አላቸው። ዙፋኑን በሚከብቡት ቅዱሳን ፍጥረታት አማካኝነት ጌታ ከምድር ነዋሪዎች ጋር የማያቋርጥ ግንኙነትን ይጠብቃል። ወርቃማው ዘይት፣ እግዚአብሔር የአማኞችን መብራቶች እንዳይብረበረቡና እንዳይጠፋ በእርሱ የሚያበቃቸውን ጸጋ ይወክላል። ይህ ቅዱስ ዘይት በእግዚአብሔር መንፈስ መልእክቶች ከሰማይ ባይፈስስ፣ የክፉ ኃይሎች በሰዎች ላይ ሙሉ ቁጥጥር ያገኙ ነበር።”

“እግዚአብሔር ወደ እኛ የሚልካቸውን መልእክቶች በማንቀበል ጊዜ ይዋረዳል። እንዲሁም ወደ ነፍሳችን አፍስሶ በጨለማ ውስጥ ላሉት እንዲደርስ የሚፈልገውን ወርቃማ ዘይት እንክዳለን። ‘እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል፤ ልትቀበሉት ውጡ’ የሚለው ጥሪ በሚመጣበት ጊዜ፣ ቅዱሱን ዘይት ያልተቀበሉ፣ በልባቸውም የክርስቶስን ጸጋ ያልጠበቁ ሰዎች፣ እንደ ሰነድኛ ደናግል፣ ጌታቸውን ለመገናኘት ዝግጁ እንዳልሆኑ ያገኛሉ። ዘይቱን ለማግኘት በራሳቸው ውስጥ ኃይል የላቸውም፣ ሕይወታቸውም ይፈርሳል። ነገር ግን የእግዚአብሔር ቅዱስ መንፈስ ቢለመን፣ እኛም እንደ ሙሴ፣ ‘ክብርህን አሳዩኝ’ ብለን ብንማልድ፣ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ውስጥ ይፈስሳል። በወርቃማዎቹ ቱቦዎች አማካኝነት ወርቃማው ዘይት ወደ እኛ ይተላለፋል። ‘በኃይል አይደለም፣ በብርታትም አይደለም፣ በመንፈሴ እንጂ፤ ይላል የሠራዊት ጌታ።’ የጽድቅ ፀሐይ የሆነውን ብሩህ ጨረሮች በመቀበል፣ የእግዚአብሔር ልጆች በዓለም ውስጥ እንደ ብርሃኖች ያበራሉ።” Review and Herald, July 20, 1897.

የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች መታተም የጀመረው በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 ቀን ሲሆን፤ ይህም ሁለት የፈተና ዘመናትን ይወክላል። የመጀመሪያው የላኦዴቅያ ሰባተኛ ቀን አድጌንቲስት ቤተ ክርስቲያን የመጨረሻ ፈተና ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ የአሥሩ ደናግል ምሳሌ የሚመለከታቸው ሰዎች ነው። አስተዋይ ወይም ሰነፍ ድንግል ለመሆን፤ ደናግሉ ሁሉ የመዘግየት ጊዜን ሊያጋጥማቸው ይገባል።

በሚለራይት ታሪክ ውስጥ የመቆየቱ ዘመን በሁለተኛው መልአክ መምጣት ተጀመረ፤ ይህም በመጀመሪያው ቅር መሰኘት ጊዜ ተከሰተ። በዚያ ጊዜ ፕሮቴስታንቶች፣ እነርሱም የእግዚአብሔር የቀድሞ ቃል ኪዳን የተመረጡ ሕዝቦች የነበሩት፤ ተተዉ። በጁላይ 18, 2020 የቀድሞ ቃል ኪዳን የተመረጡ ሕዝቦች ተተዉ፤ እናም በሚለራይት ታሪክ በመቆየቱ ዘመን ውስጥ የተከናወነው የፈተና ሂደት እንደገና መደገም ጀመረ። ከዚያም የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት በሚለራይት ታሪክ ውስጥ ተገነባ፤ አሁንም እንደሚገነባው ሁሉ። ይህ መልእክት በኤክሴተር ካምፕ ስብሰባ ሙሉ በሙሉ በደረሰ ጊዜ፤ መልእክቱን (ዘይቱን) ያለው ማን እንደሆነና የሌለው ማን እንደሆነ ተገለጠ። በሁለቱም ታሪኮች ውስጥ የቀድሞ ቃል ኪዳን የተመረጡ ሕዝቦች በመጀመሪያ የሚፈተኑትና የሚተዉት ናቸው።

“አዲስ ልብ እስጣችኋለሁ፡ አዲስም መንፈስ በውስጣችሁ አኖራለሁ።” የእግዚአብሔር መንፈስ ከዓለም እየተወሰደ እንዳለ በሙሉ ልቤ አምናለሁ፤ ታላቅ ብርሃንና እድሎች ያገኙ እነርሱም ግን እነዚህን በትክክል ያልተጠቀሙባቸው ሰዎች ለመጀመሪያ ጊዜ የሚተዉ ይሆናሉ። የእግዚአብሔርን መንፈስ አሳዝነው አርቀውታል። ሰይጣን አሁን በልቦች፣ በቤተ ክርስቲያናት፣ እና በአሕዛብ ላይ በመሥራት የሚያሳየው እንቅስቃሴ የትንቢት ተማሪ ሁሉን ሊያስደነግጥ ይገባል። ፍጻሜው ቀርቧል። ቤተ ክርስቲያናቸችን ይነሡ። የእግዚአብሔር የሚለውጥ ኃይል በእያንዳንዱ አባል ልብ ውስጥ ይለማመድ፤ ከዚያም የእግዚአብሔርን መንፈስ ጥልቅ መንቀሳቀስ እናያለን። የኃጢአት ይቅርታ ብቻ የኢየሱስ ሞት ብቸኛ ውጤት አይደለም። ኃጢአት እንዲወገድ ብቻ ሳይሆን የሰው ተፈጥሮ እንዲመለስ፣ እንደ ገና እንዲዋብ፣ ከፍርስራሹ እንደ ገና እንዲገነባ፣ እናም ለእግዚአብሔር ፊት ተስማሚ እንዲሆን ያልተገደበውን መሥዋዕት አቀረበ።” Selected Messages, መጽሐፍ 3, 154.

በማንኛውም የፈተና ዘመን ውስጥ፣ የተፈታውን መልእክት የተቃወሙ ሰዎች ጳውሎስ የጠራውን ብርቱ ስህተት ይቀበላሉ።

«አስተዋይነታችንን ያሳመነና ልባችንን የነካውን እውነት በቀላሉ መያዝ የሚያስፈራ ነገር ነው። እግዚአብሔር በምሕረቱ የሚልክልንን ማስጠንቀቂያ ሳንቀጣ ልንናቀው አንችልም። በኖኅ ዘመን ከሰማይ ወደ ዓለም መልእክት ተልኮ ነበር፤ የሰዎችም ድነት ያ መልእክት በምን መልኩ እንደተቀበሉት ላይ የተመሠረተ ነበር። ማስጠንቀቂያውን ስለ ናቁ፣ የእግዚአብሔር መንፈስ ከኃጢአተኛው ዘር ተወሰደ፤ እነርሱም በጥፋት ውኃ ጠፉ። በአብርሃም ዘመንም ምሕረት ለሰዶም ጥፋተኛ ነዋሪዎች መማጸን አቆመች፤ ከሎጥም ከሚስቱና ከሁለት ሴት ልጆቹ በቀር ሁሉ ከሰማይ በወረደው እሳት ተበሉ። በክርስቶስ ዘመንም እንዲሁ ነበር። የእግዚአብሔር ልጅ በዚያ ትውልድ ያሉትን የማያምኑ አይሁድ፣ “ቤታችሁ ለእናንተ ምድረ በዳ ሆኖ ተትቶላችኋል” ብሎ አወጀ። ወደ ዘመኑ መጨረሻ እያየ፣ ያው የማያልቅ ኃይል ስለ እነዚያ “ይድኑ ዘንድ የእውነትን ፍቅር ያልተቀበሉት” እንዲህ ይላል፤ “ስለዚህ ሐሰትን እንዲያምኑ እግዚአብሔር የብርቱ ስሕተትን ይልክባቸዋል፤ እውነትን ያላመኑ ነገር ግን በዓመፅ ይስ ያላቸው ሁሉ እንዲፈረድባቸው።” የቃሉን ትምህርቶች ሲናቁ፣ እግዚአብሔር መንፈሱን ይወስዳል፤ የሚወዱትንም ማታለያ ለእነርሱ ይተዋል።» Early Writings, 46.

በሚቀጥለው ጽሑፍ ውስጥ ይህን ጥናት እንቀጥላለን።